

سال چهارم، شماره ۳، پیاپی ۱۲ پاییز ۱۴۰۰

www.qpjjournal.ir

ISSN : 2783-4166

کتابشناسی لالایی‌های ایرانی

دکتر نفیسه رئیسی مبارکه^۱ شکوفه ژاله^۲

تاریخ دریافت : ۱۴۰۰/۰۴/۰۶ تاریخ پذیرش نهایی : ۱۴۰۰/۰۶/۲۳

(از ص ۸۷ تا ص ۱۰۸)

نوع مقاله : پژوهشی

[20.1001.1.27834166.1400.4.3.4.5](https://doi.org/10.27834166.1400.4.3.4.5)

چکیده

لالایی‌ها از نظر نوع ادبی زیر مجموعه ادبیات شفاهی و فرهنگ عامه است و از دیگر سو چون عموماً مخاطب آن‌ها کودکان هستند با ادبیات کودک نیز ارتباط پیدا می‌کند. ویژگی اصلی لالایی‌ها این است که در ادبیات همه سرزمین‌ها و فرهنگ‌ها وجود دارد. از این لحاظ موضوع مناسبی در پژوهش‌های ادبیات تطبیقی است و برای کشف روابط بین ملل گوناگون مفید است. البته کارکرد لالایی‌ها در پژوهش‌های ادبی گستره مطلوبی دارد از یک سو در زمینه مطالعات زبان‌شناسی، لهجه‌شناسی و واژه‌شناسی مفید است و از سوی دیگر در پژوهش‌های جامعه‌شناسی و فرهنگ مردم و شناخت وضع معیشت آن‌ها کارآمد است. چون سرایندگان اصلی لالایی‌ها مادران بودند می‌توان لالایی را بستر مناسبی دانست تا از طریق آن‌ها اندیشه‌های فروخورده زنان ایرانی را بازشناخت و بر اساس آن وضعیت زنان و ساختار پنهان خانواده ایرانی شناخته شده و از طریق آن یکی از مهم‌ترین کارکردهای لالایی یعنی شناخت ارزش‌های تربیتی در جامعه ایرانی امکان‌پذیر خواهد شد زیرا با مطالعه مختصر در لالایی‌ها می‌توان به وجود چنین آموزه‌های پی برد. در این مقاله کوشش بر این است که کتابشناسی لالایی‌های ایرانی ارائه شود. کتابشناسی حاضر شامل ۳۴۷ کتاب، مقاله و پایان‌نامه در این موضوع است. در دسترس بودن چنین فهرستی می‌تواند در سازمان‌دهی، تدوین و تحلیل لالایی‌های ایرانی از منظرهای گوناگون چون زبان‌شناسی، ادبیات، جامعه‌شناسی، روانشناسی و حوزه‌های تربیتی یاری‌رسان باشد.

واژگان کلیدی: لالایی‌های ایرانی، ادبیات عامیانه، کتابشناسی

^۱ استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یزد، یزد، ایران. (نویسنده مسئول) // Email : raisi@yazd.ac.ir

^۲ کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه یزد، یزد، ایران. // Email : Sh.Zhaleh@stu.ac.ir

مقدمه

فرهنگ‌عامه در ذهن توده مردم آفریده می‌شود و رشد می‌یابد و مطابق با فرهنگ‌ها، اقوام، زبان‌ها و شرایط اجتماعی دگرگونی می‌پذیرد. از روزگاران دور مردم باورها، رسوم، آرمان‌ها و ناکامی‌های خویش را در قالب اشکال مختلف فرهنگ‌عامه مانند متل، ترانه، چیستان، افسانه، بازی و لالایی بیان می‌کردند. در میان اشکال گوناگون فرهنگ‌عامه لالایی بسیار ارزشمند است؛ زیرا نخستین برخورد کودک با فرهنگ، اجتماع، ساختار خانواده و باورها و هویت قوم خویش است و جزء اولین آموزش‌ها به کودک به شمار می‌آید.

«در اصطلاح تخصصی لالایی‌ها، اشعار عامیانه‌ای هستند که ریشه در فرهنگ شفاهی مردم‌دارند. زبان در «لالایی» در خدمت تقریر و بیان آرزو، رنج، شادی، کام، ناکام انتظارات مردم است. از نظر ساختار، لالایی‌ها نوع مستقل و ویژه‌ای از شعر شفاهی را تشکیل می‌دهند و می‌توان گفت از دیدگاه بحث «مخاطب‌شناسی» نوعی حيله روایتی را با خود همراه دارند؛ زیرا در همه لالایی‌ها مادری کودک خود را مورد خطاب قرار می‌دهد؛ اما آنچه بیان می‌کند، ربطی به کودک ندارد؛ و این روایت‌ها آرزوهای او یا مادرانی است که در بطن گفتار مردمی، نهادینه شده است. این لالایی‌ها از فرهنگ عامه یا فولکلور گرفته می‌شود و علاوه بر زبان بومی، ممکن است از زبان و درون‌مایه تازه نیز در آن‌ها استفاده شود.» (سلاجقه، ۱۳۸۷، ص ۴۲۴)

لالایی‌ها نخستین پیمان آهنگین و شاعرانه میان مادر و کودک است که طیف‌های گوناگون از آرزوها، گلایه‌ها و نیایش‌های مادرانه را در خود دارد و سینه‌به‌سینه از نسل‌های گذشته به امروز رسیده است. باوجود گذشت زمان این نوع ادبی هم چنان تازگی خود را حفظ کرده است به‌گونه‌ای که هیچ نوع ادبی دیگر نتوانسته است جای آن را بگیرد. لالایی‌ها مضامین گوناگونی را در خود جای داده‌اند. آرزوها، آرمان‌های مادر در مورد خود و کودکش، دعا و نیایش برای سلامتی کودک، در سفر بودن پدر و امید بازگشت او، آگاه کردن کودک از بدی‌ها، آموزه‌هایی سطحی اجتماعی و فرهنگی از کلیدی‌ترین مضامین لالایی است. دسته دیگری از لالایی‌های ایرانی وجود دارند که مضامین سیاسی و اجتماعی را در خود جای داده‌اند بسیاری از این لالایی‌ها ساخته و پرداخته شاعران انقلاب مشروطه به بعد هستند «از شعرای دوران مشروطیت، اشرف گیلانی و از گویندگان معاصر احمد شاملو» لالایی‌های سیاسی - اجتماعی سروده‌اند. از جمله شاعران محلی که لالایی‌های سیاسی - اجتماعی سروده‌اند می‌توان "هزار" شاعر نامدار کرد را نام برد. (جمالی، ۱۳۸۶، ص ۱۹)

این پژوهش در پی آن است که در حدّ توان آنچه کتاب، مقاله و پایان‌نامه درباره لالایی‌ها وجود دارد به علاقه‌مندان این حوزه معرفی کند.

۲. آذریبی، ژیلا (۱۳۸۷). فرهنگ موضوعی شعر کودک (براساس اشعار مصطفی رحماندوست و افسانه شعبان نژاد)، محمد شکرایی (استاد راهنما)، اهواز، دانشگاه پیام نور مرکز اهواز.
۳. آقاجانی، ناهید (۱۳۹۷). لایلی های مادرانه. تهران: انتشارات نخبگان. ۳۰ص.
۴. آقاخانی، امیر (۱۳۹۰). ستاره طلایی می خوابه با لایلی. تهران: فرارسانه برگ. ۱۶ص.
۵. ابراهیمی، عزت (۱۳۵۸). ادبیات خردسالان در ایران، کریمیان (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه شهید بهشتی.
۶. احمدپناهی (پناهی سمنانی)، محمد (۱۳۸۰). تفرّجی در شربه ها و واسوانک ها. کتاب ماه هنر، ش ۴۰-۳۹، صص ۸۶-۸۲.
۷. احمدپناهی (پناهی سمنانی)، محمد (۱۳۸۰). زنانه ها در شعر عامیانه، کتاب ماه هنر، ش ۴۰-۳۹، صص ۲۱-۱۸.
۸. احمدپناهی (پناهی سمنانی)، محمد (۱۳۸۳). علی (ع) در ترانه های عامّه. کتاب ماه هنر، ش ۶۸-۶۷، صص ۷۹-۷۴.
۹. احمدپناهی (پناهی سمنانی)، محمد (۱۳۸۰). علی (ع) در ترانه مّلی. کتاب ماه هنر، ش ۳۲ و ۳۱، صص ۲۳-۲۰.
۱۰. احمدزاده، شکوفه (۱۳۹۳). زیباشناسی لایلی های خراسان، محمد مهدی ناصح و سید مهدی زرقانی (استادان راهنما)، مشهد، دانشگاه امام رضا (ع).
۱۱. احمدی، فریده (۱۳۸۹). لایلی ها. چیستا، ش ۲۷۷، صص ۹۶-۹۱.
۱۲. اسدی، سمانه (۱۳۹۵). لایلی های من. تهران: تک زنگ. ص [۳۰].
۱۳. اسدی، بهرام (۱۳۹۷). لایلالار_ ناز لامالار. ارومیه: انتشارات یاز. ۲۰۰ص.
۱۴. اسلامی، مریم (۱۳۸۷). لالا لالا گل شب بو: ۱۲ لایلی بهاره. تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۱۵. اسلامی، مریم (۱۳۸۷). ۴۸ لایلی برای ۴ فصل (مجموعه ۴ جلدی لایلی ها). تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۱۶. اسلامی، مریم (۱۳۸۸). لالا لالا گل گندم: لایلی ها ۲. تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۱۷. اسلامی، مریم (۱۳۸۸). لالا لالا گل کوب: لایلی ها ۳. تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۱۸. اسلامی، مریم (۱۳۸۸). لالا لالا گل نرگس: لایلی ها ۴. تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۱۹. اسلامی، مریم (۱۳۸۹). لالا لالا گل گندم، ۱۲ لایلی تابستانه. تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۲۰. اسلامی، مریم (۱۳۹۰). ۴۸ لایلی برای ۴ فصل. تهران: قدیانی، کتاب های بنفشه. ۴۸ص.
۲۱. اسلامی، مریم (۱۳۹۲). لالا لالا گل کوب: ۱۲ لایلی پاییزه. تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۲۲. اسلامی، مریم (۱۳۹۲). لالا لالا گل نرگس: ۱۲ لایلی زمستانه. تهران: قدیانی. ۱۲ص.
۲۳. اصغری، خدیجه (۱۳۹۵). مطالعه تحلیلی و تفسیری ترانه ها و لایلی های بومی زنان مازندران، محمد عارف (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.
۲۴. افسر، آتوسا (۱۳۹۲). لایلی ها در فرهنگ مردم خراسان جنوبی، اصغر عسگری خانقاه (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.

۲۵. افشار، هدیه (۱۳۹۷). لالایی. تهران: آیدا کتاب. ۱۲ص.
۲۶. اکبری قانع، حسین (۱۳۹۵). تحلیل لالایی‌های بخش ششتم و روداب، سعید روزبهانی (استاد راهنما)، سبزوار، دانشگاه آزاد واحد سبزوار.
۲۷. امیراسدی، افروز (۱۳۹۱). مجموعه لالایی‌های "نازباشی" و "داداشی". تهران: سارا. ۲۵ص.
۲۸. انجوی شیرازی، سید ابوالقاسم (۱۳۸۴). ادب شفاهی و زبان‌آموزی به کودک در فرهنگ مردم. فرهنگ مردم، ش ۱۳، صص ۶۲-۷۳.
۲۹. ایبک‌آبادی، فاطمه و محمد مولایی (۱۳۹۲). بررسی جنبه‌های زیباشناسی لالایی‌های ایران و اله‌های تاجیکستان از نظر معنایی. زیباشناسی ادبی، صص ۲۱-۱.
۳۰. ایبک‌آبادی، فاطمه. (۱۳۹۶). تحلیل لالایی‌ها و ترانه‌های کودکانه براساس نظریهٔ گفتمان انتقادی، خلیل بیگزاده (استاد راهنما)، کرمانشاه، دانشگاه رازی.
۳۱. ایبک‌آبادی، فاطمه و ابراهیم رحیمی زنگنه و فاطمه کلاهچیان (۱۳۹۷). تحلیل انتقادی گفتمان واژگان ترانه‌های نوازشی برپایهٔ انگارهٔ فرکلاف. فرهنگ و ادبیات عامه، ش ۲۴، صص ۹۳-۱۱۶.
۳۲. ایزدی، نعمت‌الله (۱۳۸۹). لالایی و قصه‌های خواب کودکان. نجف‌آباد: انصارالامام المنتظر(عج). ۱۶۸ص.
۳۳. ایشانی، طاهره و زینب رضایی برمی (۱۳۹۸). نقش لالایی‌ها در انتقال حس وطن‌دوستی به کودکان با تکیه بر لالایی‌های مکتوب فارسی. سومین همایش بین‌المللی زبان و ادبیات فارسی.
۳۴. بابانژاد، حسین (۱۳۸۹). لالایی. تهران: آفریدگار قلم. ۱۲ص.
۳۵. بابایی بزار، پروانه (۱۳۷۴). بررسی گویش دزفولی، محمود طاووسی (استاد راهنما)، شیراز، دانشگاه شیراز.
۳۶. بخشی، مینا (۱۳۹۵). لالایی مادرانه. تهران: حسام شیرمحمدی. ۱۲ص.
۳۷. بلوچ، عفت (۱۳۸۸). بررسی عناصر شعری در اشعار عامیانه سبزوار، مهدی نیک‌منش (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه الزهرا (س).
۳۸. بنی‌هاشمی، سلیمان (۱۳۸۸). بررسی ادبیات شفاهی کودکان شهرستان بستک، اسدالله نوروزی (استاد راهنما)، بندرعباس، دانشگاه هرمزگان.
۳۹. بوالحسنی، ناصرقلی (۱۳۷۸). لالایی. تهران: آتی. ۱۵ص.
۴۰. بهبهانی مطلق، مرضیه (۱۳۸۹). لالایی. قم: موعود اسلام. ۱۲ص.
۴۱. بیدل، تکتیم (۱۳۸۹). لالایی واسه نی‌نی. مشهد: یار آشنا. ۱۲ص.
۴۲. بیگزاده، خلیل و نادر پروین (۱۳۹۵). جلوه‌های سیمای امام رضا (ع) در برخی آیین‌های نمادین و ادب عامه. فرهنگ و ادبیات عامه، ش ۹، صص ۱۴۷-۱۲۵.
۴۳. بیگزاده، خلیل و فاطمه ایبک‌آبادی (۱۳۹۶). بررسی هنجارگریزی معنایی در لالایی ایرانی واله تاجیکی براساس نظریهٔ لیچ. فرهنگ و ادبیات عامه، ش ۱۷، صص ۲۴۵-۲۲۳.

۴۴. بینا، سیما (۱۳۸۹). لایلی های ایرانی: نگاهی به آلبوم لایلی های سیما بینا. هنر و موسیقی، ش ۱۰۶، صص ۲۷-۲۶.
۴۵. بینایی، قوام‌الدین (۱۳۸۹). کالبد شکافی یک لایلی. اباختر، ص ۴.
۴۶. بینایی، قوام‌الدین (۱۳۸۹). لالا لالا مه مهتابه: لایلی های مازندران. تهران: میر ماه. ۴۸ص.
۴۷. پاینده، حامد و آسیه ذبیح نیا عمران و عبدالله بوبر (۱۳۹۵). بررسی لایلی های ایران و جزیره قشم. چهارمین همایش ملی زبان و ادبیات فارسی، اردیبهشت، صص ۱۲-۲.
۴۸. پژمان، مریم (۱۳۹۲). لایلی شبانه (دخترانه). اصفهان: نوشیکا. ۸ص.
۴۹. پژمان، مریم (۱۳۹۲). لایلی شبانه (پسرانه). اصفهان: نوشیکا. ۸ص.
۵۰. پنق، مانده و حبیب صفرزاده (۱۳۹۶). سیمای امام علی (ع) در فرهنگ عامه خراسان بزرگ. مجموعه مقالات برگزیده دومین همایش ملی «بررسی ادبیات بومی ایران زمین» خرم‌آباد، صص ۹۶-۸۰.
۵۱. پورتنقی، علی (۱۳۸۹). لایلی خاطره‌ها. تهران: علی پورتنقی. ۴۱ص.
۵۲. پورتنقی، رویا (۱۳۹۴). بررسی فرهنگ لایلی‌ها، شعرهای محلی و ضرب‌المثل‌ها در گویش قوم لر با تأکید بر نشانه‌های تفکیک جنسیت (مطالعه موردی: قوم لر- بروجرد)، اصغر عسکری خانقاه (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.
۵۳. پورمندان، مهران (۱۳۸۳). بررسی موسیقی در فیلم «لاک‌پشت هم پرواز می‌کنند» (موسیقی شیفته لایلی های جنگ). فرهنگ و آهنگ، ش ۱، صص ۴۹-۴۸.
۵۴. پورنعمت رودسری، منیژه (۱۳۹۱). بررسی موضوعات تعلیمی و غنایی لایلی‌های استان بوشهر. تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی، ش ۱۱، صص ۱۰۲-۷۷.
۵۵. پورنعمت رودسری، منیژه (۱۳۹۲). ترانه‌های نوازش کودک: نازآواهای مادران و زنان. سبک‌شناسی نظم و نثر فارسی (بهار ادب)، ش ۲۰، صص ۱۱۰-۹۳.
۵۶. پورنعمت رودسری، منیژه (۱۳۹۲). لایلی‌های استان بوشهر. قم: صحیفه خرد. ۲۳۸ص.
۵۷. پورنعمت رودسری، منیژه بذرافکن و مهتا بذرافکن و علی روحانی (۱۳۹۳). لایلی‌ها: دغدغه‌های زنانه، بازنمایی اجتماعی لایلی‌های استان بوشهر. زن در فرهنگ و هنر، ش ۲، صص ۲۸۲-۲۶۵.
۵۸. پورنعمت رودسری، منیژه (۱۳۹۶). بررسی تفاوت‌های جنسیتی در لایلی‌ها و ترانه‌های نوازشی استان بوشهر. دومین همایش ملی نگاهی نو به زبان و ادب عامه، صص ۴۳۶-۴۱۵.
۵۹. تاران، حسین (۱۳۹۲). گنجشک لالا...سنجاب لالا؛ لایلی‌ها، درد دل مادران گذشته. رشد آموزش پیش دبستانی، ش ۲۰، ص ۴.
۶۰. تقوی فرد، فاطمه (۱۳۹۳). بررسی تطبیقی لایلی‌های ایرانی و فرانسوی در گذر ترجمه، محمد رحیم احمدی (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه الزهراء(س).

۶۱. توحیدی، سید فؤاد (۱۳۸۴). نگاهی به موسیقی زنان نواحی استان کرمان. مقام موسیقایی. ش ۳۹، صص ۴۸-۵۱.
۶۲. جاوید، هوشنگ (۱۳۷۰). آواهای روح‌نواز "مجموعه لالایی‌های ایرانی". تهران: سازمان تبلیغات اسلامی، حوزه هنری: واحد موسیقی. ۱۳۹ ص.
۶۳. جاوید، هوشنگ (۱۳۸۳). آواهای روح‌نواز "مجموعه لالایی‌های ایرانی". تهران: سازمان تبلیغات اسلامی، حوزه هنری، سوره مهر. ۱۴۲ ص.
۶۴. جاوید، هوشنگ، موسی جرجانی (۱۳۸۶). لالایی‌های ایرانی. تهران: نیلا.
۶۵. جاوید، هوشنگ (۱۳۹۷). مضمون و موسیقی در لالایی‌های ایرانی. فرهنگ مردم ایران، ش ۵۴ و ۵۳، صص ۶۴-۳۹.
۶۶. جعفری، ابوالقاسم (۱۳۸۷). لالایی فرشته‌ها. تهران: دعوت. ۱۲ ص.
۶۷. جعفری، اکبر (۱۳۹۵): بررسی اشتراکات محتوایی لالایی‌ها در گونه‌های غرب ایران، مالک شعاعی (استاد راهنما)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دره‌شهر.
۶۸. جلالی، سما (۱۳۹۴). لالایی پدر، کوه. تهران: نشر رادمند. ۱۸ ص.
۶۹. جلالی، مریم (۱۳۹۸). تحلیل تطبیقی لالایی‌های فارسی و انگلیسی از منظر فرانقش اندیشگانی. ادبیات تطبیقی (ویژه نامه فرهنگستان)، ش ۱۸، صص ۲۱-۳.
۷۰. جلالی پندری، یدالله و صدیقه پاک‌ضمیر (۱۳۹۰). ساختار روایت در لالایی‌های ایرانی. مجله مطالعات ادبیات کودک، ش ۴، صص ۳۲-۱.
۷۱. جمالی سوسفی، ابراهیم (۱۳۸۶). نگاهی به لالایی‌های کرمان. فرهنگ مردم ایران، ش ۹، صص ۸۲-۶۹.
۷۲. جمالی سوسفی، ابراهیم (۱۳۸۶). لالایی‌ها در فرهنگ مردم ایران. تهران: صدای و سیمای جمهوری اسلامی ایران، مرکز تحقیقات. ۹۲ ص.
۷۳. جوانمردزاده، محسن (۱۳۸۸). بررسی ادبیات عامیانه کودکان در استان ایلام، موسی پرنیان (استاد راهنما)، ایلام، دانشگاه ایلام.
۷۴. جودت، معصومه (۱۳۹۴). شعرهای لالایی. تهران: برف. ۱۲ ص.
۷۵. جولایی، احمد و معصومه احمدی ماچپانی و ناتاشا دربان (۱۳۹۵). ادبیات تغزلی و لالایی‌های مادران ایرانی. همایش ملی ادبیات غنایی.
۷۶. چنانی، فاطمه و حمیلا چرنگ (۱۳۹۸). بازتاب ادب عامه با محوریت لالایی در ادبیات کودک. هفتمین همایش ملی متن‌پژوهی ادبی با عنوان نگاهی تازه به ادبیات کودک و نوجوان.
۷۷. حامد فرشپافی، سمیه (۱۳۹۷): بررسی ظرفیت تصویرهای لالایی‌های فولکلور آذربایجان برگرفته از کتاب لای لالار گنجه‌سی (۸)، مجید حیدری (استاد راهنما)، مؤسسه آموزش عالی فردوس.

۷۸. حبیبی، کلثوم (۱۳۹۵). لایبی های کودکانه. تهران: نورالحدیث. ۶۳ ص.
۷۹. حبیبی، فاطمه (۱۳۹۶). بررسی جامعه‌شناختی ترانه‌های فولکلور کردی (با تأکید بر لایبی‌ها)، محمدتقی شیخی (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه الزهرا(س).
۸۰. حسن‌زاده رهدار، حسین (۱۳۹۷). دا لالا: لایبی‌های مادرانه لری (بختیاری، جاک، لکی، مینجایی). خرم‌آباد: انتشارات شاپورخواست. ۱۰۲ ص.
۸۱. حسن‌لی، کاووس (۱۳۸۲). لایبی‌های مخملین‌نگاهی به خاستگاه و مضامین لایبی‌های ایرانی. پژوهشنامهٔ ادب غنایی، ش ۱، صص ۸۰-۶۱.
۸۲. حسنی سعدی، طاهره و نجمه طاهری ماه‌زمینی (۱۳۹۶). بررسی زبان لایبی‌های کرمان. دومین دورهٔ همایش ملی بررسی ادبیات بومی ایران زمین، صص ۱۸-۱.
۸۳. حسینی، سید ماهیار (۱۳۹۵). تأثیر تفکرات جامعه‌شناختی مازندران بر لایبی‌های آن، حسن ریاحی (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.
۸۴. حسینی صابر، مهلا السادات. جلالی، مریم و زهرا سیدیزدی (۱۳۹۸). بازتاب اوضاع اجتماعی در لایبی‌های عصر حاضر. مطالعات ادبیات کودک، ش ۲۰، صص ۲۰-۱.
۸۵. حقگو، آزاده (۱۳۹۰). بررسی لایبی‌ها در سه قوم آذری، کرد و گیلک. فرهنگ مردم ایران، ش ۲۴، صص ۹۰-۷۱.
۸۶. حکیمی، زهرا (۱۳۹۵). لایبی خوشمزه. تهران: مؤسسه انتشارات حسام شیرمحمدی. ۱۲ ص.
۸۷. حمزه‌ای، رودابه (۱۳۹۵). فیل کوچولو لایبی. تهران: پیام مشرق، کتاب‌های آلوچه. [۱۰] ص.
۸۸. حمزه‌ای، رودابه (۱۳۹۵). جیکان جوجو، لایبی. تهران: پیام مشرق، کتاب‌های آلوچه. [۱۰] ص.
۸۹. حیدرزی، مهدی (۱۳۹۸). کودکانه‌های (افسانه، لایبی، چیستان، ضرب‌المثل کودکانه، ترانه‌بازی) روستای آذرباد دلگان، آسیه ذبیح نیا عمران (استاد راهنما)، اردکان، دانشگاه پیام‌نور استان یزد، مرکز پیام‌نور اردکان.
۹۰. حیدری، روشنگ (۱۳۸۸). لایبی. تهران: ریحانه. [۱۲] ص.
۹۱. حیدری، روشنگ (۱۳۸۹). لایبی. تهران: بازتاب اندیشه. ۱۲ ص.
۹۲. حیدری، روشنگ (۱۳۹۳). لایبی. تهران: نوآوران. ۱۲ ص.
۹۳. حیدری، روشنگ (۱۳۹۷). لایبی. تهران: آیسان‌نگار. ۱۲ ص.
۹۴. حیدری‌شاهی، زهره (۱۳۸۹). با نگاهی به مجموعه شعر «لایبی خاطره‌ها»: خاطرهٔ لایبی‌ها. کتاب ماه کودک و نوجوان، ش ۱۶۱، صص ۸۹-۸۴.
۹۵. حیدریه، محمود (۱۳۹۴). گلبنگ مادرانه‌های بوشهری: تحقیق و پژوهشی پیرامون لایبی‌های بوشهر. بوشهر: محمود حیدریه. ۱۲۰ ص.

۹۶. حیدریه، محمود (۱۳۹۵). نقش لالایی حضرت علی‌اصغر (ع) در توسعه فرهنگ رسانه‌ای شنیداری و دیداری مذهبی بوشهر. کنگره بین‌المللی زبان و ادبیات.
۹۷. خاورسنگری، رضا (۱۳۸۹). لالایی‌های پدران، عاشقانه‌های مادران. تهران: یزدا. ۸۷ص.
۹۸. خداجو، فروزنده (۱۳۹۶). لالایی سنجاب. تهران: مدرسه. ۱۶ص.
۹۹. خزاعی، حمیدرضا (۱۳۸۴). لالایی‌ها. مشهد: ماه‌جان. ۳۹۲ص.
۱۰۰. خزایی، کبری (۱۳۸۹). لالایی در فرهنگ مردم خزل. فرهنگان، ش ۳۸، صص ۱۰۰-۸۳.
۱۰۱. خسروی‌نژاد، نیره (۱۳۹۱). نقش زبانی زنان در پیدایش و رواج ادبیات شفاهی با نگاهی به قصه‌ها، ترانه‌های بازی، لالایی‌ها و دوبیتی‌های مردم کرمان. مجموعه مقالات دانشگاه علامه طباطبایی، ش ۲۸، صص ۲۱۳-۲۰۲.
۱۰۲. خوش‌سیما آبرودی، معصومه (۱۳۹۲). لالایی ویژه ۱ ساله‌ها. رشت: نشر بلور. ۱۲ص.
۱۰۳. خوش‌سیما آبرودی، معصومه (۱۳۹۲). لالایی ویژه ۲ ساله‌ها. رشت: نشر بلور. ۱۲ص.
۱۰۴. خوش‌سیما آبرودی، معصومه (۱۳۹۲). لالایی ویژه ۳ ساله‌ها. رشت: نشر بلور. ۱۲ص.
۱۰۵. خوش‌سیما آبرودی، معصومه (۱۳۹۲). لالایی ویژه ۴ ساله‌ها. رشت: نشر بلور. ۱۲ص.
۱۰۶. خوشه چرخ‌آرانی، علی و رقیه سیفی‌زاده آرانی (۱۳۹۸). جایگاه لالایی در ادبیات عامه. چهارمین همایش نگاهی نو به زبان و ادب عامه.
۱۰۷. خیامی، لیلا (۱۳۸۵). لالایی‌ها. مشهد: عروج‌اندیشه.
۱۰۸. خیری، ملیحه و محبوبه صرفی (۱۳۹۴). معرفی لالایی‌های دامغانی. همایش بین‌المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی.
۱۰۹. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: پیامبراکرم (ص). قم: اکرام. ۱۲ص.
۱۱۰. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام علی (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۱۱۱. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: حضرت فاطمه زهرا (س). قم: اکرام. ۱۲ص.
۱۱۲. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام حسن مجتبی (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۱۱۳. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام حسین (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۱۱۴. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: حضرت زین العابدین (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۱۱۵. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام محمد باقر (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۱۱۶. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام جعفر صادق (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۱۱۷. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام موسی کاظم (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۱۱۸. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام رضا (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۱۱۹. داستانیپور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لالایی معصومین: امام محمدتقی (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.

۱۲۰. داستانیور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لایبی معصومین: امام هادی (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۱۲۱. داستانیور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لایبی معصومین: امام حسن عسگری (ع). قم: اکرام. ۱۲ص.
۱۲۲. داستانیور، رضوان (۱۳۹۷). مجموعه لایبی معصومین: حضرت مهدی (عج). قم: اکرام. ۱۲ص.
۱۲۳. دباغیان، مریم و اسماعیل اکبریور (۱۳۹۵). بررسی واگویه های منظوم کودکان در خراسان جنوبی. چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهش های کاربردی در مطالعات زبان.
۱۲۴. درویشی، سعیده و محمد اکبری (۱۳۹۵). تجزیه و تحلیل مضامین نهفته در لایبی های مادران مطالعه موردی شهر شیراز. کنفرانس ملی دانش و فناوری روانشناسی، علوم تربیتی و جامع روانشناسی ایران.
۱۲۵. دریاگشت، محمد رسول (۱۳۸۰). ترانه های دختران حوا. نشر دانش، سال هجدهم، ش ۱، ۷۶ص.
۱۲۶. دریکوند، فاطمه (۱۳۸۶). فرهنگ، زبان، موقعیت تاریخی و جغرافیایی، فرهنگ عامه (سروده ها، سوگواری ها، لایبی ها و...) استان لرستان، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران.
۱۲۷. دهقان، مهدی (۱۳۹۲). بشیک. نغمه لری. تبریز: اختر. ۱۰۴ص.
۱۲۸. دهقان، اسماعیل (۱۳۹۵). طبقه بندی و تحلیل لایبی های یزدی براساس رویکرد تحلیل گفتمان انتقادی فرکلاف، حسن ذوالفقاری (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه تربیت معلم.
۱۲۹. دهقان طزرجانی، محمد اسماعیل و حسن ذوالفقاری (۱۴۰۰). سبک زنانه در متون لایبی. دو فصلنامه پژوهشی های بین رشته ای ادبی، ش ۵، دوره ۳، ص ۱۶۱-۱۳۲.
۱۳۰. دهقانی، محمدعلی (۱۳۸۹). لایبی. تهران: آفریدگار قلم: میامین. ۱۲ص.
۱۳۱. ذوالفقاری، حسن و لیلا احمدی (۱۳۸۸). گونه شناسی بومی سرودهای ایران. ادب پژوه، ش ۸-۷، صص ۱۷۰-۱۴۳.
۱۳۲. راستی، ملیکه (۱۳۹۶). مطالعه تطبیقی لایبی های منتخب انگلیسی، فارسی، و ترکی آذری براساس تئوری مضمونی فرانسوایوست، ابوالفضل رضانی (استاد راهنما)، ارومیه: دانشگاه شهید مدنی آذربایجان.
۱۳۳. رامین، مژگان (۱۳۹۱). لایبی مادرانه. اراک: نشر نویسنده. ۴۰ص.
۱۳۴. رئیس، آمنه (۱۳۹۷). بررسی و تحلیل موتکها، لایبی ها و ضرب المثل های بلوچی در منطقه قصرقند، یدالله شکیبافر (استاد راهنما)، یزد: دانشگاه پیام نور استان یزد.
۱۳۵. رجایی، راضیه (۱۳۸۹). لایبی. مشهد: ستاره ها. ۱۶ص.
۱۳۶. رجایی، راضیه (۱۳۸۹). لایبی ۱. مشهد: ستاره ها. ۲۰ص.
۱۳۷. رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۵). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۲، ص ۱۹.
۱۳۸. رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۵). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۳، ص ۵۲.
۱۳۹. رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۵). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۴، ص ۲۹.
۱۴۰. رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۵). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۵، صص ۱۱-۱۰.

۱۴۱. رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۵). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۶، ص ۱۵.
۱۴۲. رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۵). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۷، صص ۲۹-۲۸.
۱۴۳. رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۶). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۸، صص ۲۱-۲۰.
۱۴۴. رحماندوست، مصطفی (۱۳۶۶). خواب خوش. رشد معلم، ش ۳۹، صص ۱۱-۱۰.
۱۴۵. رحماندوست، مصطفی (۱۳۹۲). لالایی عاشورا. روزنامه ایران، سال نوزدهم، ش ۵۵۱۰.
۱۴۶. رحمتی، اشرف (۱۳۹۴). بررسی فرهنگ لالایی در روستایی نومندان. همایش ملی تالش‌شناسی، ص ۲۹.
۱۴۷. رزاقی ابهری، عبدالله (۱۳۹۲). ضرب‌المثل‌ها و لالایی‌های ویژه: طنز، نغز اجتماعی. تهران: دانش‌پذیر. ۱۹۶ص.
۱۴۸. رزاقی ابهری، عبدالله (۱۳۹۴). مجموعه اشعار طنز و نغز «سحابیه» دیوان کامل اشعار متنوع طنز و نغز - داستان - قطعات - غزلیات دوبیتی‌ها و تک‌بیتی‌ها و لالایی‌های ویژه. تهران: دانش‌پذیر. ۷۳۶ص.
۱۴۹. رستمی، شیدا (۱۳۹۶). لالایی. کرج: زینو. ۱۲ص.
۱۵۰. رسولیان بروجنی، بنفشه (۱۳۸۷). لالایی‌ها شبانه: (مادرانه). اصفهان: هشت‌بهشت. ۱۳ص.
۱۵۱. رسولیان بروجنی، بنفشه (۱۳۸۷). لالایی‌ها شبانه: (دخترانه). اصفهان: هشت‌بهشت. ۱۳ص.
۱۵۲. رضایی، رحمت‌الله (۱۳۸۶). لالایی. مشهد: انتشارات ستاره‌ها. ۱۶ص.
۱۵۳. رضائی، ملکه (۱۳۸۶). لالائی کودکان. نورآباد ممسنی: انتشارات کویر. ۳۵ص.
۱۵۴. رضایی برمی، زینب (۱۳۹۸). لالایی‌های وطنی؛ بررسی نقش لالایی‌ها در انتقال حس وطن دوستی به کودکان. نقد کتاب کودک و نوجوان، ش ۲۱، صص ۹۵-۱۱۲.
۱۵۵. رضایی لرستانی، مریم (۱۳۹۰). لالایی. تهران: سلیس. ۲۴ص.
۱۵۶. رضانی، احمد (۱۳۹۷). تحلیلی نقش‌گرا از لالایی‌های زبان فارسی. فصلنامه هنر زبان، ش ۳، صص ۶۲-۴۷.
۱۵۷. رضانی واسوکلائی، احمد (۱۳۸۵). تکرار و تقابل در لالایی‌های فارسی: تبیین زبان‌شناختی گرایش‌های زیباشناختی کودک. تهران، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
۱۵۸. رنجبر، مریم‌السادات (۱۳۹۷). بر گنبد کبود افسانه‌ها، تأثیر تربیتی قصه‌ها و لالایی‌ها در آموزش و افزایش آگاهی کودکان. چهارمین کنفرانس بین‌المللی علوم انسانی و آموزش و پرورش.
۱۵۹. روح الامینی، محمود (۱۳۸۰). گستره فرهنگ و فولکلور (ترانه‌های محلی فارس، نوشته صادق همایونی). کتاب ماه هنر، ش ۴۰ و ۳۹، صص ۹-۶.
۱۶۰. ریاحی، حسن و میترا سعیدی (۱۳۸۵). لالایی مادران کرد (با تأکید بر مضامین مذهبی). مطالعات هنر اسلامی، ش ۴، صص ۳۸-۱۵.
۱۶۱. زرگر، مسعود (۱۳۸۰). پانصد ترانه و تصنیف خاطره‌انگیز: به انضمام سرودها، ترانه‌های محلی و لالایی. تهران: آتنا. [۸۰۴]ص.

۱۶۲. زرگر، مسعود (۱۳۸۴). جاودانه‌ها (۲). تهران: آتنا. ۹۱۰ص.
۱۶۳. زرگر، مسعود (۱۳۹۶). پانصد ترانه و تصنیف خاطره‌انگیز. تهران: ماهریس. [۸۰۴]ص.
۱۶۴. زمانی، فریبا (۱۳۹۶). لالا لالیبی. تهران: پاساد. ۱۰ص.
۱۶۵. زمانی حور، سعیده (۱۳۹۲). بررسی محتوایی و موسیقایی نازنامه‌های (لالایی) فارسی کودکان، آستارا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آستارا.
۱۶۶. زندوانی، مسعود (۱۳۹۸). توصیف سبک‌شناسیک شعر کودک از مشروطیت به بعد (عباس یمینی شریف، جبار باغچه‌بان، محمود کیانوش، احمد شاملو، ترانه‌ها، متل‌ها و لالیبی‌ها)، محمد بارانی (استاد راهنما)، زاهدان: دانشگاه سیستان و بلوچستان.
۱۶۷. زنگنه، پری (۱۳۷۴). پری لالیبی‌ها: برای همه سالان. تهران: پریخ شاهیلانی (پری زنگنه). ۳۰ص.
۱۶۸. زنگنه، پری (۱۳۹۳). پری لالیبی‌ها. تهران: گالی. ۴۰ص.
۱۶۹. زنگویی، حسین (۱۳۸۷). لالیبی‌ها در فرهنگ مردم خراسان جنوبی. مطالعات فرهنگی اجتماعی خراسان، ش ۷، صص ۲۶-۷.
۱۷۰. زنگویی، حسین (۱۳۸۹). لالیبی در فرهنگ مردم خراسان جنوبی. رشد آموزش زبان و ادب فارسی، ش ۹، صص ۶۰-۵۴.
۱۷۱. زینلی، سهیلا (۱۳۹۵). ادبیات عامّه و نگاهی به لالیبی‌های آذربایجان. گردهمایی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران، دوره ۱۱، صص ۱۶۸-۱۴۴.
۱۷۲. ژاله، شکوفه (۱۴۰۰). بررسی عناصر ادب پایداری در لالیبی‌های فارسی، نفیسه رئیسی (استاد راهنما). یزد، دانشگاه یزد.
۱۷۳. ژوکوفسکی، والتین (۱۳۸۲). اشعار عامیانه ایران (در عصر قاجاری). به اهتمام و تصحیح و توضیح دکتر عبدالحسین نوایی. تهران: اساطیر. ۲۰۸ص.
۱۷۴. سامانی، هوشنگ (مصاحبه کننده)؛ جاوید، هوشنگ (مصاحبه شونده) (۱۳۸۲). خط حامل: به یاد لالیبی. مهر (فرهنگی، هنری، اجتماعی)، ش ۱۰، ص ۲۳.
۱۷۵. سبزی، ابوالفضل (۱۳۸۹). لالیبی چهارده معصوم (علیهم السلام). قم: انتشارات پورافشار. ۱۲ص.
۱۷۶. سبزی، ابوالفضل (۱۳۹۷). لالیبی چهارده معصوم علیه‌السلام: معرفی و آموزش اسامی چهارده معصوم به زبان شعر. قم: انتشارات پورافشار. ۱۲ص.
۱۷۷. سبزی، ابوالفضل (۱۳۹۷). لالیبی حضرت علی اصغر علیه‌السلام. قم: انتشارات پورافشار. ۱۲ص.
۱۷۸. سجادی، سید محمود (۱۳۸۴). شعر عامیانه مادر مهربان، شعر کودک. فرهنگ مردم، ش ۱۵-۱۴، صص ۱۵۸-۱۵۵.
۱۷۹. سخنگو، طوطی (۱۳۸۸). پیش مامان... پهلوی بابا... لالیبی لالا. مشهد: انتشارات برکات اهل بیت (ع). ۱۲ص.

۱۸۰. سرآبادانی، مرتضی (۱۳۹۱). آهنگ لالایی. تهران: چندگاه. ۱۶ص.
۱۸۱. سرامی، قدمعلی (۱۳۸۰). پنج مقاله درباره ادبیات کودک. تهران: ترفند. ۱۲۸ص.
۱۸۲. سرایی، جاوید (۱۳۹۱). ترانه‌های کودکانه. تهران: موج. ۵۱۰ص.
۱۸۳. سروش حقیقی، سعیده (۱۳۸۹). لالایی‌های. شیراز: نوید شیراز. ۱۶ص.
۱۸۴. سعیدی، سهراب (۱۳۸۶). لالایی‌ها، بازی‌ها و سرگرمی‌های میناب. تهران: ائشن. ۱۶۸ص.
۱۸۵. سعیدی، عبدالرضا و حسین قاندى (۱۳۸۷). نگاهی به لالایی در ادبیات عامیانه مردم لامرد. همایش زن جنوب.
۱۸۶. سعیدی، بتول (۱۳۸۸). لالایی. تهران: ساویز. ۱۲ص.
۱۸۷. سعیدی، سهراب و محبوبه اسماعیلی (۱۳۹۲). سیری در ادبیات شفاهی مردم هرمزگان. پژوهشنامه فرهنگی هرمزگان، ش ۶-۷، صص ۴۳-۶۴.
۱۸۸. سعیدی، سهراب و مختار ذاکری (۱۳۹۶). بررسی خصوصیات، درون‌مایه و کارکردهای لالایی‌های رایج در شرق استان هرمزگان. پژوهشنامه اورمزد، ش ۳۷، ص ۱۸.
۱۸۹. سعیدی، سهراب و احمد تمیم‌داری و شهناز عبادتی (۱۳۹۸). چهارمین همایش نگاهی نو به زبان و ادب‌عامه.
۱۹۰. سفیدگر شهنقی، حمید (۱۳۹۳). لالایی‌های کودکان ایران. تهران: شرکت انتشارات سوره مهر. ۱۶۸ص.
۱۹۱. سلیمانی‌زاده، عظیم (۱۳۸۳). لالایی. تهران: پارس. ۱۲ص.
۱۹۲. سلیمی، هاشم (۱۳۸۷). ژانه ژین jane_jin: لالایی‌های مادران کرد. تهران: آنا. ۲۰۵ص.
۱۹۳. سلیمی، هاشم (۱۳۸۹). فولکلور: لالایی‌ها و نوازش‌های مادران کرد. گوه‌ران، ش ۲۳-۲۴، صص ۲۱۰-۲۱۸.
۱۹۴. سمیعی نسب، زهرا (۱۳۸۸). نقد و بررسی ضرب‌المثل‌ها، لالائی‌ها، چیستانها و تصانیف شهرستان دامغان، سهیلا صالحی (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه الزهراء (س).
۱۹۵. سواری، آرزو (۱۳۹۲). بررسی تطبیقی لالایی‌های فارسی و لالایی‌های عربی استان خوزستان، دزفول، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول.
۱۹۶. شاگردی، زهرا (۱۳۹۰). لالایی. تهران: تیزهوشان. ۱۲ص.
۱۹۷. شایسته رخ، الهه (۱۳۸۹). بازتاب قیام عاشورا در ادبیات شفاهی (دوبیتی و لالایی). فرهنگ مردم ایران، ش ۲۳-۲۲، صص ۲۶.
۱۹۸. شایگان مهر، محمد و الهام خادمی (۱۳۹۰). روی‌کردی مقایسه‌ای بر لالایی‌های پارسی و تازی. ادبیات فارسی (دانشگاه آزاد مشهد)، ش ۳۱، صص ۲۴۹-۲۷۶.
۱۹۹. شرفشاهی، کامران (۱۳۸۳). روح تازه‌ای در کالبد ترانه‌سرایی. شعر، ش ۳۶، صص ۱۱۸-۱۱۹.
۲۰۰. شریفی‌مقدم، آزاده و پردیس شریف‌پور (۱۳۹۷). بررسی تطبیقی کارگفت‌های به‌کار رفته در لالایی‌های دو فرهنگ کلامی فارسی و انگلیسی. دو فصلنامه ادبیات تطبیقی، صص ۹۷-۱۲۱.

۲۰۱. شعبانی، فاطمه (۱۳۷۲). لالایی مادر. تهران: کاوشگر.
۲۰۲. شمس انصاری، سعید (۱۳۷۸). لالایی های امروز. تهران: سروش (انتشارات صدا و سیما). ۱۹۲ ص.
۲۰۳. شیخ میری، افسانه (۱۳۹۰). لالایی کودکان. تهران: سلیس. ۲۴ ص.
۲۰۴. صادق مقدسی، علی (۱۳۸۲). بررسی مردم شناسختی ترانه های عامیانه منطقه الموت، محمد همایون سپهر (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی (تهران مرکزی).
۲۰۵. صادقیان، آذر (۱۳۸۶). لالایی با طعم میوه. اصفهان: گلبن. ۱۲ ص.
۲۰۶. صالحی، آتوسا (۱۳۹۲). لالا لالایی، نی نی مامانی! تهران: شهر قلم. ۱۲ ص.
۲۰۷. صداقت، مریم (۱۳۹۲). مقایسه مضامین نهفته در لالایی های فارسی و انگلیسی؛ موضوع ترجمه پذیری این سروده های نشأت گرفته از دل فرهنگ عامه، احمد معین زاده (استاد راهنما)، دانشگاه اصفهان.
۲۰۸. صمصام شریعت، محبوبه سادات (۱۳۹۳). لالایی عروسکی. اصفهان: فرهنگ مردم. ۱۲ ص.
۲۰۹. صمصام شریعت، محبوبه سادات (۱۳۹۳). لالایی زمستونه. اصفهان: فرهنگ مردم. ۱۲ ص.
۲۱۰. صمصام شریعت، محبوبه سادات (۱۳۹۳). لالایی گل ها. اصفهان: فرهنگ مردم. ۱۲ ص.
۲۱۱. صمصام شریعت، محبوبه سادات (۱۳۹۳). لالایی شب و روز. اصفهان: فرهنگ مردم. ۱۲ ص.
۲۱۲. صهبائی، ایرج (۱۳۸۷). دوازده آوای بومی برای پیانو و لالایی برای آواز و پیانو. تهران: چنگ. [۲۹] ص.
۲۱۳. طالبی، الهه (۱۳۹۷). تحلیل لالایی های گویش قاین از منظر جامعه شناسی زبان. زبان فارسی و گویش های ایرانی، ش ۶، صص ۱۴۸-۱۲۷.
۲۱۴. طاهری، روح انگیز (۱۳۸۸). لالایی در فرهنگ مردم. کتاب ماه علوم اجتماعی، دوره جدید، ش ۱۶، صص ۵۲-۵۰.
۲۱۵. طاهری، حسین (۱۳۹۵). لالایی کودکان. مشهد: انتشارات داریوش. ۶۴ ص.
۲۱۶. طباطبایی، سید حسین و سمیه سادات طباطبایی (۱۳۹۵). تحلیل ساختاری و محتوایی «حدا» (لالایی منطقه سرکویر). ادبیات و زبان های محلی ایران زمین، سال ششم، ش ۴، صص ۹۶-۸۱.
۲۱۷. طهوری، مهروش (۱۳۸۴). نقد و بررسی: لالایی هایی برای نخوابیدن. کتاب ماه کودک و نوجوان، ش ۹۶، صص ۸۵-۸۰.
۲۱۸. عباداتی، نرجس. (۱۳۸۵): تحلیل جایگاه زن در ترانه های محلی اقوام غیر فارسی (اقوام ترک و لر استان فارس)، افسانه وارسته فر (استاد راهنما)، دانشگاه آزاد اسلامی رودهن.
۲۱۹. عباسی، هوشنگ (۱۳۸۴). گاره سری (گهواره سرخوانی) (لالایی های گیلان). فرهنگ مردم، ش ۱۵-۱۴، صص ۱۶۳-۱۵۹.
۲۲۰. عباسی، کبری (۱۳۹۲). لالایی ها و بازی های محلی فریدن. داران (فریدن): نهال فریدن. ۴۸ ص.
۲۲۱. عبدالمهدی، مینا (۱۳۸۶). ترانه های لالایی. تهران: آوای برتر. ۱۲ ص.

۲۲۲. عبدالهیان، فائقه؛ رضی، احمد (۱۳۹۰). عنصر روایت در ترانه‌های کودکانه مصطفی رحماندوست. مطالعات ادبیات کودک، ش ۴، صص ۱۲۴-۱۰۳.
۲۲۳. عبد یزدان، سوده (۱۳۹۳). لالایی‌های گل‌ها. اصفهان: رعنا. ۱۲ص.
۲۲۴. عبد یزدان، سوده (۱۳۹۵). لالایی‌های رنگی. اصفهان: سازمان فرهنگی تفریحی شهرداری اصفهان: انتشارات صورتی. ۱۲ص.
۲۲۵. عبد یزدان، سوده (۱۳۹۵). لالایی‌های طبیعت. اصفهان: سازمان فرهنگی تفریحی شهرداری اصفهان: انتشارات صورتی. ۱۲ص.
۲۲۶. عبد یزدان، سوده (۱۳۹۵). لالایی‌های گل‌ها. اصفهان: سازمان فرهنگی تفریحی شهرداری اصفهان: انتشارات صورتی. ۱۲ص.
۲۲۷. عبد یزدان، سوده (۱۳۹۵). لالایی‌های فصل‌ها. اصفهان: سازمان فرهنگی و تفریحی شهرداری اصفهان: انتشارات صورتی. ۱۲ص.
۲۲۸. عسگری خانقاه، اصغر و رویا پورتنقی (۱۳۹۵). مطالعه فرهنگ لالایی، شعر و ضرب‌المثل در گویش قوم لر با تأکید بر نشانه‌های تفکیک جنسیت (مورد مطالعه: دو شهرستان بروجرد از استان لرستان). مطالعات و تحقیقات اجتماعی در ایران، دوره پنجم، ش ۲، صص ۳۴۴-۳۱۹.
۲۲۹. عسکری عالم، علی‌مردان (۱۳۸۷). فرهنگ و باورهای مردم لرستان (فرهنگ عامه لرستان ۲). خرم‌آباد: انتشارات شاپورخواست. ۲۸۱ص.
۲۳۰. عسکری عالم، علی‌مردان (۱۳۸۸). فرهنگ عامه لرستان ۴ (فرهنگ و باورهای مردم لرستان). خرم‌آباد: انتشارات افلاک. ۴۱۴ص.
۲۳۱. عصاره، فریده (۱۳۹۱). لالایی‌های مادر بزرگ: میون هر دو چشمم جای پایت. رشد آموزش پیش‌دبستانی، ش ۱۷، صص ۳۲-۳۰.
۲۳۲. عطایی، جواد (۱۳۸۵). لالایی‌های عاشقانه. مشهد: پاندا. [۴۵]ص.
۲۳۳. عظیمی، طاهره (۱۳۹۰). لالایی‌ها. تهران: طرح و اجرای کتاب. ۱۲ص.
۲۳۴. عفیف، عیدی محمد (۱۳۸۹). لالایی‌های شوشتری. اهواز: معتبر. ۱۴۸ص.
۲۳۵. علم، محمد رضا و سارا رستمی و مسعود ولی‌عرب (۱۳۹۵). فرهنگ عامه شوستر در دوره قاجار و پهلوی. رهیافت تاریخی، ش ۱۷، صص ۶۰-۳۹.
۲۳۶. علوی فرد، یحیی (۱۳۹۶). قالب‌های کوتاه در شعر کودک و نوجوان. نقد کتاب کودک و نوجوان، ش ۱۴، صص ۱۰۲-۸۹.
۲۳۷. علیرضایی، کرم (۱۳۸۸). بونگ‌های مادرانه برگزیده‌ای از لالایی‌های لری، کردی و لکی متداول در مناطق ایلام، آبدانان، شیروان.... تهران: پازینه: رسانه پرداز. ۱۱۵ص.

۲۳۸. علی نیا، رضا (۱۳۹۰). لالایی. آمل: فکر سبز. ۱۲ ص.
۲۳۹. عمرانی، سیدابراهیم (۱۳۸۱). لالایی های ایرانی. تهران: پیوند نو. ۲۱۴ ص.
۲۴۰. عنایت، حلیمه، حسینی، مریم، عسکری چاوردی، جواد (۱۳۹۰). لالایی، رسانه های زنانه یا ملودی خواب آور کودکانه؟ (تحلیلی جامعه شناختی از لالایی های منطقه لامرد فارس). زن در فرهنگ و هنر، دوره سوم، ش ۲، صص ۷۶-۵۷.
۲۴۱. غربی، موسی الرضا؛ روستاخیز، بهروز؛ اکبری قانع، حسین (۱۳۹۸). لالایی ها و بازتاب سوژه گی زنان. مطالعات اجتماعی روان شناختی زنان، ش ۵۸، صص ۳۴-۷.
۲۴۲. غریب، طیب، کبودی النجق، مینا، جعفری کلیدر، فاطمه (۱۴۰۰). تأثیر ادبیات شفاهی و لالایی در کودکان. ششمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، اجتماعی و سبک زندگی.
۲۴۳. فخاری، عبدالحسین (۱۳۸۶). لالایی منتظران. تهران: مؤسسه نیا. ۱۶ ص.
۲۴۴. فقیری، ابوالقاسم (۱۳۷۶). لالایی ها، ترانه های مادران. شعر، ش ۲۱، صص ۲۰۷-۲۰۶.
۲۴۵. قاسم نیا، شکوه (۱۳۹۵). لالایی های کودکانه. تهران: با فرزندان.
۲۴۶. قاضیان هرسینی، سیما (۱۳۹۴). لالایی های لکی. کرمانشاه: انتشارات گلچین ادب. ۲۵ ص.
۲۴۷. قاضی زاده، علی اکبر (۱۳۸۵). لالایی برای بیدار ماندن. اعتماد ملی، ص ۱۰.
۲۴۸. قاعدی، ثریا (۱۳۸۵). لالایی. تهران: بروج. ۱۴ ص.
۲۴۹. قبادیانی، ناصر خسرو (شاعر) (۱۳۷۷). چند ترانه لالایی تاجیکی. شعر، ش ۲۳، صص ۱۲۱-۱۲۰.
۲۵۰. قربانی مجی، فریبا (۱۳۹۰). انواع ادبی (تعلیمی) در ادبیات کودکان بعد از انقلاب اسلامی، علی اکبر افراسیاب-پور (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی.
۲۵۱. قزل ایغ، ثریا (۱۳۸۵). ادبیات کودکان: تولد تا سه سالگی (لالایی ها، ترانه های نوازشی، بازی، ...). تهران: درخت بلورین. ۳۲ ص.
۲۵۲. قزل ایغ، ثریا (۱۳۸۶). پرنیان و آب: با لالایی تا سرزمین خواب. تهران: چشمه. ۴۰ ص.
۲۵۳. قنبری، علی (۱۳۸۵). ترتم ها و آغوش ها: (مجموعه ای از لالایی های کودکان ایران). تهران: سیب. ۱۶۸ ص.
۲۵۴. کارآموزیان، سیما (۱۳۸۶). خاطره های رنگ باخته لالایی ها: برجامانده از ترانه ها و لالایی های محلی. ایران، ص ۱۱.
۲۵۵. کاظم پور، الهه (۱۳۹۴). لالایی ها. تهران: آموته. ۱۵۷ ص.
۲۵۶. کاکایی، عبدالجبار (۱۳۹۶). فانوس لالایی. مشهد: به نشر، کتاب های پروانه. ۳۵ ص.
۲۵۷. کرباسی، محمد (۱۳۸۹). لالایی. تهران: آفتاب نقش. ۱۲ ص.
۲۵۸. کریم پور، کریم (۱۳۹۳). لاه لاهه ده بیات کوردی. کرمانشاه: کریم کریم پور. ۵۱ ص.

۲۵۹. کریم‌پور، نسرين و فرشته آليانی (۱۳۹۶). بررسی مؤلفه‌های زبانی شعر کودک در ترانه‌های کودکانه و لالایی‌های تالشی جنوبی. زبان فارسی و گویش‌های ایرانی، ش ۲، صص ۱۴۰-۱۱۹.
۲۶۰. کشاورز، ناصر (۱۳۸۳). لالایی‌های بابایی. تهران: نشر رویش. ۱۶ص.
۲۶۱. کشاورز، ناصر (۱۳۸۳). چند تا دونه لالایی واسه خواب طلايي. تهران: دنيای تاتي. ۱۲ص.
۲۶۲. کشاورز، ناصر (۱۳۸۶). لالایی‌های مامان زری. تهران: نشر رویش. ۱۶ص.
۲۶۳. کمال‌آبادی‌پور، مریم (۱۳۹۷). بازی‌های بومی و محلی شهرستان بردسیر (مطالعه موردی: بازی اقلیمی، چیستان، ضرب‌المثل و لالایی‌ها و...), آسیه ذبیح‌نیا عمران (استاد راهنما)، یزد، دانشگاه پیام‌نور استان یزد.
۲۶۴. کمال‌الدینی‌عزآبادی، محمدباقر، هوشمند ابرقویی، ندا (۱۳۹۸). نمود طبیعت در لالایی‌های ابرکوه. دومین کنفرانس بین‌المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ.
۲۶۵. کوشادپور، سوسن (۱۳۹۳). آهنگ‌های ساده برای نوآموزان پیانو [کتاب]: لالایی. تهران: مهراندیش. ۴۱ص.
۲۶۶. کیانی، حسین، حسن‌شاهی، سعیده (۱۳۹۱). بررسی تطبیقی ساختار و درون‌مایه لالایی‌های فارسی و عربی. مطالعات ادبیات کودک، ش ۶، صص ۱۱۴-۹۱.
۲۶۷. گروه‌شواش (۱۳۸۸). لالایی مهر خونش. ساری: شرکت فرهنگی هنری نسیم مهر‌آوا.
۲۶۸. گلشنی، زهرا (۱۳۹۲). کودکانه‌ها در فرهنگ مردم نیشابور، زهره زرشناس (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه شهید بهشتی.
۲۶۹. گلیان، اعظم (۱۳۸۷). لالایی کن شب از نیمه گذشته. تهران: انتشارات قاضی. ۱۶ص.
۲۷۰. گلیان، اعظم (۱۳۸۸). لالایی کن گلم هستم کنارت. تهران: انتشارات قاضی. ۱۶ص.
۲۷۱. گلیان، اعظم (۱۳۸۸). لالایی برای کودکان ۱، لالالا پرستوی سپیدم. تهران: قاضی. ۱۵ص.
۲۷۲. لارودی، شیرین (۱۳۸۹). یک لالایی سومری. فصلنامه پازند، ش ۲۱-۲۰، ص ۳.
۲۷۳. لاهوتی، ابوالقاسم (شاعر) (۱۳۹۲). لالایی مادر. آزما، ش ۹۶، ص ۵۰.
۲۷۴. لرستانی، فریبرز (۱۳۹۵). مجموعه لالایی‌های شبانه (۱). تهران: خانه ادبیات. ۱۲ص.
۲۷۵. لرستانی، فریبرز (۱۳۹۵). مجموعه لالایی‌های شبانه (۲). تهران: خانه ادبیات. ۱۲ص.
۲۷۶. لرستانی، فریبرز (۱۳۹۵). مجموعه لالایی‌های شبانه (۳). تهران: خانه ادبیات. ۱۲ص.
۲۷۷. لرستانی، فریبرز (۱۳۹۵). مجموعه لالایی‌های شبانه (۴). تهران: خانه ادبیات. ۱۲ص.
۲۷۸. متقی، سلیمان (۱۳۸۹). تحلیل جامعه‌شناسی ادبیات شفاهی قوم ترکمن با تکیه بر ضرب‌المثل‌ها، لالایی‌ها و لاله؛ (ترانه‌های دختران ترکمن)، حسین نوین (استاد راهنما)، اردبیل، دانشگاه محقق اردبیلی.
۲۷۹. محمدتبادری، مریم (۱۳۹۱). چگونگی تأثیرات ادبیات شفاهی بر روی دستبافته‌های استان فارس مطالعه موردی (اشعار، ترانه و لالایی)، محمدرضا حسنائی (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه الزهرا(س).

۲۸۰. محمدپور، زهرا (۱۳۹۴). آنالیز موسیقایی لایبی های استان فارس و تحلیل مردم شناسی آن ها، مریم قرسو (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه هنر تهران.
۲۸۱. محمدپور، خلیل (۱۳۹۹). بررسی لایبی در ادبیات کودک. ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران.
۲۸۲. محمدحسینی صغیری، زهرا (۱۳۹۷). لایبی؛ ستایش همسر یا مردستیزی. فرهنگ مردم ایران، ش ۵۴-۵۳، صص ۳۸-۱۵.
۲۸۳. محمد علیپور، فاطمه (۱۳۹۴). بررسی لایبی ها در ادبیات کودک (با تأکید بر شاعران برجسته ادبیات کودک)، مریم حیدری (استاد راهنما)، گیلان، دانشگاه پیام نور استان گیلان.
۲۸۴. محمدی، حشمت الله (۱۳۷۴). شبهای مادر: مجموعه لایبی ها تقدیم به مادران. قم: حشمت الله محمدی. ۶۷ ص.
۲۸۵. محمودزاده شیرازی، عظیم (۱۳۸۵). ال: لایبی های محلی دزفول. دزفول: افهام. ۱۲۰ ص.
۲۸۶. محمودی امجری، حلما، رادفر، ابوالقاسم، طیبی، حمید (۱۳۹۹). عامه سروده های استان کرمان، انواع و درون مایه ها. فرهنگ و ادبیات عامه، ش ۲۵، صص ۹۱-۵۷.
۲۸۷. محمودی سوادکوهی، کورش (۱۳۸۳). ترانه های بومی و کوچ نشینی. کتاب ماه هنر، ش ۶۸ و ۶۷، صص ۴۴-۴۰.
۲۸۸. مدیر خراسانی، فیروز (۱۳۹۳). بررسی ساختار لایبی های مناطق فارسی زبان خراسان، نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور.
۲۸۹. مرادی، محمد (۱۳۹۴). بررسی ویژگی های قالبی - ساختاری در ترانه های کودکانه رایج در فارس. ادبیات و زبان های محلی ایران زمین، سال پنجم، ش ۳، صص ۱۰۲-۸۳.
۲۹۰. مرادی مخلص، حسین، ایرج حیدری و بهرامعلی کریمی و کلثوم سورسوری (۱۳۹۴). تأثیر لایبی و قصه-گویی بر یادگیری. کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و تکنولوژی.
۲۹۱. مرتضوی کرونی، علیرضا (۱۳۹۵). لایبی ها (۱). تهران: فرهنگ و هنر.
۲۹۲. مرادی، درسا (۱۳۸۸). لایبی و خواب. تهران: راتا. ۱۲ ص.
۲۹۳. مزرعتی، احمد (۱۳۸۳). ترانه های قالبیافان کاشان: دو بیتی های عاشقانه، لایبی ها. کاشان: مرنجاب. ۹۶ ص.
۲۹۴. مزرعتی، احمد (۱۳۸۷). ترانه های قالبیافان: دو بیتی های عاشقانه، لایبی ها. تهران: دعوت. ۱۱۹ ص.
۲۹۵. مریدی، پروین (۱۳۹۳). ترانه های لایبی. تهران: آوای برتر. ۱۲ ص.
۲۹۶. مسکینی هرسینی، نصیبه (۱۳۹۲). ضرب المثل ها، سروده ها، لایبی ها و چیستانه های منطقه هرسین، ذوالفقار علّامی (استاد راهنما)، تهران، دانشگاه الزهراء (س).
۲۹۷. مشایخی، محمدجواد (۱۳۸۸). فرهنگ مردم تابباد و باخزر. مشهد: محقق. ۲۶۵ ص.

۲۹۸. مشتاق مهر، رحمان و فیضی، آمینه (۱۳۹۹). سیمای جامعه کرد در لایب‌های کردی. ادبیات و زبان‌های محلی ایران زمین، ش ۱، صص ۱۰۸-۸۹.
۲۹۹. مصدق، حمید (شاعر) (۱۳۷۳). حاصل عمر (تقدیم به لاله مادر غزل و ترانه). کلک، ش ۵۳، صص ۱۳۳-۱۳۴.
۳۰۰. مصفی، ابوالفضل (۱۳۷۷). شعر تر، ترانه، سرود. شعر، ش ۲۲، صص ۲۰-۱۶.
۳۰۱. مطیع شیرازی، لیلا و محمد هادی خالق‌زاده (۱۳۹۵). بررسی لایب‌ها در ادبیات عامیانه شهرستان جهرم. اولین کنفرانس بین‌المللی مطالعات اجتماعی فرهنگی و پژوهش دینی.
۳۰۲. معروف‌پور، نشمیل (۱۳۹۵). تحلیلی بر لایب‌ها و نغمه‌های ناز و نوازش مادران کرد (گوشش سورانی مکرری). فرهنگ مردم ایران، ش ۴۷، صص ۹۶-۷۵.
۳۰۳. مقدسی، صادق (۱۳۸۳). لایب؛ کهن‌ترین زمزمه سحرانگیز مادر. فرهنگ مردم ایران، ش ۲، صص ۱۶۴-۱۵۷.
۳۰۴. مقیمیان، نازنین (۱۳۹۱). لایب. گرگان: مختومقلی فراغی. ۴۵ص.
۳۰۵. ممتحن، مهدی و الهام خادمی (۱۳۹۰). آموزه‌های دینی و اخلاقی در لایب‌های مذهبی پارسی و تازی. تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی، ش ۱۰، صص ۳۸-۱۱.
۳۰۶. مودودی، محمد ناصر (۱۳۹۰). شاهنامه به لایب (لایب‌های پهلوانی برای کودکان ایرانی). تهران: دبیاپه. ۵۴ص.
۳۰۷. موسوی، سید مهدی (۱۳۹۶). لایب مادرم زهرا علیها السلام. قم: انتشارات مشهور، بچه‌های حرم. ۱۲ص.
۳۰۸. موسوی علی‌آبادی، سید علی و احمد قرائی سلطان‌آبادی (۱۳۹۸). بازتاب شخصیت حضرت محمد (ص) در دوبیتی‌ها و لایب‌های محلی تربت حیدریه. چهارمین همایش نگاهی نو به زبان و ادب عامه.
۳۰۹. موسویان، انیسه (۱۳۸۴). معرفی کتاب: لایب‌های نو. کتاب ماه کودک و نوجوان، ش ۹۰، صص ۵۵-۵۲.
۳۱۰. موللی، گیتا و رقیه کوهی و طاهره سلیمانیه نائینی (۱۳۹۷). برنامه فرانک (برنامه کودک مامان غازه) (شعر، لایب و قصه‌های ایرانی): لایب‌های ایرانی (جلد ۳). تهران: رازنهان. ۴۲ص.
۳۱۱. مؤید محسنی، مه‌ری (۱۳۹۲). مضامین ترانه‌های محلی؛ مطالعه موردی ترانه‌های سیرجان. فرهنگ مردم ایران، ش ۳۲، صص ۲۰۰-۱۸۳.
۳۱۲. مهاجری، زهرا (۱۳۸۶). گل پسته. مشهد: بنیاد پژوهش‌های اسلامی. ۱۱۸ص.
۳۱۳. مهاجری، زهرا (۱۳۹۱). گل پسته: مجموعه لایب‌های فارسی. مشهد: آستان قدس رضوی، شرکت به‌نشر. ۱۳۲ص.
۳۱۴. مهجوریان نماری، علی اکبر (۱۳۸۸). لایب‌ها (رنج‌مویه‌های مادران ما). اباختر، ص ۱۳۵.
۳۱۵. مهادپی، لیدا (۱۳۷۸). موسیقی در ایران: ارتباط شعر و موسیقی. مقام موسیقایی، ش ۴، صص ۳۷-۲۸.
۳۱۶. مهرداد، احمد (۱۳۷۱). سرود لایب. تهران: دانش‌آموز.

۳۱۷. میثاقی، فریبرز (۱۳۹۵). لالایی. تهران: یاران علم و دانش. ۱۲ ص.
۳۱۸. میرحیدری، مریم‌السادات و پریسا سعیدی (۱۳۹۳). گونه‌شناسی ادبیات شفاهی کودکان؛ کرمانشاه. فرهنگ مردم ایران، ش ۳۷، صص ۱۲۲-۱۰۵.
۳۱۹. میرزایی دلاویز، محمود (۱۳۹۳). لالا لالا لالایی جوجه پر طلایی. تهران: آوای دوستی. ۱۲ ص.
۳۲۰. میرعابدینی، ابوطالب (۱۳۸۱). لالایی. فرهنگ مردم، ش ۱، صص ۳۶-۳۰.
۳۲۱. میرنیا، سید علی (۱۳۸۱). نگاهی به فرهنگ عامه مردم خراسان: جغرافیای خراسان، مشاغل مردم/... مشهد: سخن گستر. ۴۰۴ ص.
۳۲۲. نادری، افشین (۱۳۸۴). نمونه‌هایی از لالایی‌های مردم ایران. تهران: سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، پژوهشکده مردم‌شناسی: سازمان میراث فرهنگی و گردشگری اداره کل امور فرهنگی. ۳۸۱ ص.
۳۲۳. نجاریان، محمدرضا و کبری ظریفیان کریک (۱۳۹۴). شروه، قهس و لالایی‌های کهکلیلیویه و بویراحمد. فرهنگ و ادبیات عامه، ش ۷، صص ۲۳۳-۲۰۵.
۳۲۴. نجف‌زاده بارفروش، محمداقبر (۱۳۷۵). لالایی‌های ایرانی. قائم‌شهر: نشر روجا. ۲۰۴ ص.
۳۲۵. نجیبی‌فینی، بهجت و مزگان گلستانی (۱۳۹۴). نمود طبیعت در لالایی‌های هرزگان. پژوهشنامه فرهنگی هرزگان، ش ۱۰، صص ۱۴-۶.
۳۲۶. ندیمی بوشهری، زهرا (۱۳۸۹). لالایی‌های بوشهری. بوشهر: زهرا ندیمی بوشهری. ۳۲ ص.
۳۲۷. نواب‌پور، نفیسه (۱۳۸۹). رنگ چشم تو (مجموعه لالایی). خانه شاعران جهان. ۳۰ ص.
۳۲۸. نودا، تاکایو (۱۳۹۲). لالایی گل‌ها. تهران: پیک ادبیات. ۲۴ ص.
۳۲۹. نورانی، محسن و محمدرضا آزاده‌فر (۱۳۹۹). زندگی شهری، ضبط صوت و مرگ لالایی: مطالعه موردی لالایی خوانی در الموت قزوین. مطالعات فرهنگی و ارتباطات، سال شانزدهم، شماره ۵۹، صص ۱۵۴-۱۳۳.
۳۳۰. نوریخس، سیده نجمه (۱۳۸۵). لالایی. تهران: نگارینه. ۲۰ ص.
۳۳۱. نیک‌طلب، پوپک (۱۳۹۲). سیر تحول ادبیات کودک و نوجوان در آذربایجان. کتاب ماه کودک و نوجوان، ش ۱۸۶، صص ۳۳-۳۰.
۳۳۲. نیک‌فرجام، معصومه (۱۳۸۶). ادبیات شفاهی کودکان (قصه‌ها، مثل‌ها، چیستان‌ها، لالایی‌ها). مشهد: تمرین. ۸۴ ص.
۳۳۳. نیکوبخت، رؤیا (۱۳۹۷). تنوع لالایی و سیطره آن بر فلات ایران. تهران: رویا نیکوبخت. ۱۵۸ ص.
۳۳۴. وایت، کترین، مهدی مردانی (۱۳۹۲). مامان بخون لالایی. قزوین: سایه‌گستر. ۱۴ ص.
۳۳۵. وثوقی‌منش (درویش)، علی (۱۳۹۵). لالایی کودکان. خرم‌آباد: خرم دژ. ۶۶ ص.
۳۳۶. وجدانی، بهروز (۱۳۸۷). لالایی، موسیقی نقش زن در انتقال فرهنگ شفاهی. کتاب ماه هنر، ش ۱۲۲، صص ۹۸-۱۰۴.

۳۳۷. وفایی فرد، زهره (۱۳۹۶). لالایی، واگویه‌های مادران ایرانی. سومین کنفرانس بین‌المللی پژوهش در علوم انسانی.
۳۳۸. هاتف، حامد (۱۳۸۸). نقد و بررسی: درباره «پرنیان و آب» لالایی‌های ثریا قزل‌یاغ/ آن جا که خواب، لالایی‌ساز می‌شود. کتاب ماه کودک و نوجوان، ش ۱۴۷، صص ۶۵-۶۱.
۳۳۹. هادی سلامی، زهره و مهناز بزمی (۱۳۹۴). بازشناسی ریشه‌های فرهنگی محتوایی لالایی‌ها (شهر سلامی). مجموعه مقالات سومین همایش ملی زبان‌شناسی و آموزش زبان فارسی؛ چشم‌انداز پژوهش‌های زبان در قرن ۲۱، صص ۹۵-۱۰۹.
۳۴۰. هاشمی، کبری (۱۳۹۵). صندوقچه قصه همراه با بازی، شعر و لالایی. تهران: رشد اندیشه: دانش‌آفرین. ۶۰ ص.
۳۴۱. همایون‌روز، فرح (۱۳۹۸): روابط مفهومی در لالایی‌های کردی، آزیتا افراشی (استاد راهنما)، تهران، مرکز پیام‌نور تهران.
۳۴۲. همایونی، صادق (۱۳۸۲). شعر محلی و شاعرانش: نقد کتاب: تفرّجی در شربه‌ها و واسوتکها. گوه‌ران، ش ۲، صص ۱۹۶-۱۹۰.
۳۴۳. همایونی، صادق (۱۳۴۹). درباره فرهنگ مردم سرستان. کاوه (مونیخ آلمان)، ش ۳۸، صص ۶۳۱-۶۲۷.
۳۴۴. هوشیار، هوتسا (۱۳۹۳). پانی، مانی و لالایی. مشهد: انتشارات آبان‌بانو. ۱۲ ص.
۳۴۵. یزدانی، عبدالله (۱۳۹۲). لالایی‌های کودکان. ورامین: انتشارات دوقلوها. ۱۲ ص.
۳۴۶. یزدانی، عبدالله (۱۳۹۲). لالایی‌های قشنگ من. ورامین: انتشارات دوقلوها. ۱۲ ص.
۳۴۷. یغمایی، پیرایه (۱۳۸۴). لالایی‌ها. مجله کودک، ش ۴، ص ۷.

منابع

جمالی، ابراهیم (۱۳۸۷) لالایی در فرهنگ مردم، تهران: مرکز تحقیقات. سلاجقه، پروین (۱۳۸۷) از این باغ شرقی (نظریه‌های نقد شعر کودک و نوجوان)، تهران: کانون پرورش فکری و کودکان و نوجوانان.

Bibliography of Iranian lullabies

*Nafise Raisi Mobarake*¹

*Shekofeh Jhaleh*²

Abstract

Lullabies are a subset of oral literature and popular culture in terms of literary type, and on the other hand, they are also related to children's literature because they are generally addressed to children. The main feature of lullabies is that they exist in the literature of all lands and cultures. In this sense, it is a good topic in comparative literature research and is useful for discovering relationships between different nations. Of course, the function of lullabies in literary research has a favorable range. On the one hand, it is useful in the field of linguistics, dialectology and lexicography studies, and on the other hand, it is effective in sociological and cultural research and understanding their livelihood. Because the main poets of lullabies were mothers, lullabies can be considered as a suitable platform to recognize the subdued ideas of Iranian women, based on which the status of women and the hidden structure of the Iranian family are known, and through it one of the most important functions of lullabies is recognizing educational values. It will be possible in Iranian society because a brief study of lullabies can reveal the existence of such teachings. In this article, an attempt is made to present the bibliography of Iranian lullabies. The present bibliography includes 347 books, articles and dissertations on this subject. The availability of such a list can be helpful in organizing, compiling and analyzing Iranian lullabies from various perspectives such as linguistics, literature, sociology, psychology and educational fields.

Keywords: Persian Lullabies, Folk Literature, Bibliography

¹ . Assistant Professor of Persian Language and Literature Dept, University of Yazd. Yazd , Iran. (Corresponding author) //Email : : raisi@yazd.ac.ir

² . Masters student of Persian Language, University of Yazd. Yazd , Iran. // Email : Sh.Zhaleh@stu.ac.ir